

ΚΙΝΗΜΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΧΩΝ

Ιστορική Ανάγκη

Το 1974, μετά την εθνική τραγωδία της Κύπρου και την κατάρρευση της δικτατορίας, λαϊκή απαίτηση έγινε η απελευθέρωση της Ελλάδας. Όραμα του λαού μας, να απεξαρτηθούμε από τη «ρίζα της συμφοράς»: την εξάρτησή μας από ξένες δυνάμεις που ήθελαν κυβερνήσεις πιόνια, δημοκρατίες ελεγχόμενες και λαούς υποταγμένους. Η απεξάρτησή μας αποτελεί όρο και ελάχιστη προϋπόθεση για να εδραιωθεί η λαϊκή κυριαρχία αλλά και να πραγματοποιηθεί η κοινωνική δικαιοσύνη.

Σήμερα, το 2015, ο κύκλος της μεταπολίτευσης κλείνει.

Απαίτηση των Ελλήνων πολιτών, είναι η απελευθέρωσή μας από μια νέα εξάρτηση, που έχει τη ρίζα της στην αιχμαλωσία των δημοκρατικών μας θεσμών. Αιχμαλωσία από μηχανισμούς ενός οικονομικού, πολιτικού και μιντιακού κατεστημένου, που υπηρετείται από ένα πελατειακό σύστημα διακυβέρνησης.

Παρά τα μεγάλα επιτεύγματα των προοδευτικών κυβερνήσεων της μεταπολίτευσης, πελατειακές δομές, αντιλήψεις, νοοτροπίες και συμπεριφορές, επιβιώνουν, διαχέονται και κυριαρχούν. Αυτές ευθύνονται για την υπονόμηση των δημοκρατικών λειτουργιών, την περιθωριοποίηση του πολίτη από την πολιτική, την εξάρτηση της αυτοδιοίκησης από ένα συγκεντρωτικό κράτος, τη γιγάντωση των κοινωνικών ανισοτήτων, τη στρεβλή ανάπτυξη και τελικά, τη σπατάλη του πλούτου και των δυνάμεων του Ελληνικού λαού.

Οι στρεβλώσεις και οι εξαρτήσεις αυτές, αντί να αντιμετωπιστούν δημιουργώντας ένα κράτος δικαίου, ενισχύθηκαν συνειδητά από συντηρητικές κυβερνήσεις. Ο τρόπος διακυβέρνησης της χώρας από τη συντήρηση μας κατέστησε ευάλωτους στη διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση και έκθετους όσον αφορά στην εκπλήρωση των ευρωπαϊκών μας υποχρεώσεων. Πέραν του ότι παρέδωσε ελλείμματα και χρέη, υπονόμωσε τη διεθνή μας αξιοπιστία και οδήγησε τη χώρα στα πρόθυρα μιας νέας εθνικής τραγωδίας, στο φάσμα μιας χρεοκοπίας, και την κοινωνία σε μια σκληρή δοκιμασία.

Σήμερα, η απαίτηση των Ελλήνων πολιτών για απελευθέρωση από τα δεσμά αυτού του πελατειακού συστήματος μπορεί και πρέπει να μετασχηματιστεί σε ένα κίνημα αξιών.

Η Φύση της Διεθνούς Κρίσης

Το κραχ στη Wall Street το 2008, αποκάλυψε το νέο διεθνές οικονομικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ζούμε.

Αυτό χαρακτηρίζεται από:

Την αλληλεξάρτηση των εθνικών οικονομιών μέσω του διεθνούς εμπορίου, τη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας και εξάπλωση των επικοινωνιών και τη δεσπόζουσα θέση του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Την επένδυση του κεφαλαίου σε νέες δομές παραγωγής που αντικαθιστούν μεγάλο μέρος του εργατικού δυναμικού, του ανθρώπινου κεφαλαίου, με αυτοματοποιημένες μηχανές παραγωγής.

Την εύκολη φυγή του κεφαλαίου που, ψάχνοντας ευκαιρίες για όλο και περισσότερα και μεγαλύτερα κέρδη, καταφεύγει σε αναδυόμενες οικονομίες με φτηνά μισθολόγια, ελλιπείς προδιαγραφές συνθηκών εργασίας, υγιεινής, προστασίας του περιβάλλοντος και με ανύπαρκτες συλλογικές διαπραγματεύσεις ή εγγυημένη προστασία των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Την εύκολη φοροδιαφυγή ή φοροαποφυγή μέσω υπεράκτιων εταιριών, φορολογικών παραδείσων, αλλά και ενός αδιαφανούς τραπεζικού συστήματος.

Την έλλειψη ή και απουσία παγκόσμιων θεσμών και κανόνων, που να ρυθμίζουν, να ελέγχουν, αλλά και να "εξανθρωπίζουν" την παγκοσμιοποίηση και το διεθνές κεφάλαιο.

Συνέπεια αυτών:

Η αδυναμία του κράτους - έθνους να αντιμετωπίσει, μεμονωμένα, διεθνείς κρίσεις χωρίς περιφερειακή και διεθνή συνεργασία.

Η διάρρηξη του κοινωνικού συμβολαίου, ενός συμβολαίου που εδραιώθηκε, μετά από αγώνες μεταξύ των κοινωνικών εταίρων και αποτέλεσε παράγοντα ευημερίας, σταθερότητας, ισοτιμίας και δημοκρατίας για δεκαετίες στην Ευρώπη.

Η αποφυγή επενδύσεων στην πραγματική οικονομία από ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα που βρίσκει αλλού μεγιστοποίηση της κερδοφορίας.

Η τεράστια ανισότητα και η κατακόρυφη συγκέντρωση πλούτου σε χέρια λίγων, σε παγκόσμιο επίπεδο, ενώ παράλληλα, η μεσαία τάξη πλήττεται και οι άνεργοι αυξάνονται ραγδαία, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Η συγκέντρωση εξουσίας, που οδηγεί στην αιχμαλωσία των δημοκρατικών μας θεσμών από ισχυρά οικονομικά συμφέροντα, λομππίστες, εξωθεσμικούς παράγοντες, ακόμα και από το οργανωμένο έγκλημα.

Οι αλήθειες της κρίσης

Η Ευρωπαϊκή Ένωση σε σταυροδρόμι

Η πρόσφατη παγκόσμια οικονομική κρίση του 2008/9, ανέδειξε τις συνέπειες της ατελούς αρχιτεκτονικής των θεσμών της παγκόσμιας διακυβέρνησης. Ανέδειξε την αδυναμία των δημοκρατικά εκλεγμένων κυβερνήσεων να αντιμετωπίσουν έναν αντίπαλο χωρίς "πρόσωπο", ένα παγκόσμιο οικονομικό σύστημα που δεν λογοδοτεί σε κανέναν, παρότι έχει τεράστια δύναμη.

Η κρίση ανέδειξε θεσμικές αδυναμίες του κοινού νομίματος.

Οι διεθνείς αγορές ομολόγων, μέχρι το 2009, χρηματοδοτούσαν κυβερνήσεις της Ευρωζώνης χωρίς ιδιαίτερες διαφοροποιήσεις στα επιτόκια δανεισμού. Με την κρίση, συνειδητοποίησαν ότι το Ευρώ δεν ήταν ενιαίο. Υπήρχε το Ευρώ του σκληρού πυρήνα και το Ευρώ της περιφέρειας. Σε αυτή την εικόνα, συνέβαλε καθοριστικά η συντηρητική πλειοψηφία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αντί να αναγνωρίσει τις ατέλειες του ευρωσυστήματος και να υιοθετήσει προτάσεις όπως των Ευρωομολόγων, επιδεικνύοντας παράλληλα ισχυρή προστασία και αλληλεγγύη στις προσπάθειες κρατών μελών να προσαρμοστούν στις νέες συνθήκες, προτίμησε τη διαιρετική αφήγηση των "καλών" και "κακών" κρατών μελών.

Η συντηρητική πλειοψηφία στους ευρωπαϊκούς θεσμούς απεδείχθη ανέτοιμη και άβουλη να αντιδράσει αποτελεσματικά. Έτσι, δεν αντιμετωπίστηκε εγκαίρως μια κρίση που εξαπλωνόταν και αποσταθεροποιούσε συνολικά την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθιστώντας και την προσαρμογή σκληρή και επίπονη σε πολλές χώρες της Ευρωζώνης.

Η αφήγηση και στάση των συντηρητικών δυνάμεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχε ως πολιτικό αποτέλεσμα την ένταση του λαϊκισμού, την επιστροφή στον εθνικισμό και την ξενοφοβία σε όλη την ήπειρο.

Η στάση αυτή, στέκεται εμπόδιο στην ολοκλήρωση της Ευρώπης στους τομείς της οικονομικής, κοινωνικής, μεταναστευτικής και αμυντικής πολιτικής που σήμερα αντιμετωπίζεται με σκεπτικισμό ή και φόβο.

Η πολιτική της λιτότητας σε όλη της Ευρωζώνη κινδυνεύει να εδραιώσει μια μακρά περίοδο ύφεσης και ανεργίας. Είναι ορατά πλέον τα επώδυνα αποτελέσματα της δημοσιονομικής πειθαρχίας και λιτότητας που επελέγη, έναντι της δημοσιονομικής υπευθυνότητας και των κοινών πολιτικών ανάπτυξης, που θα είχαν ευεργετικές επιπτώσεις σε όλους τους Ευρωπαϊκούς λαούς.

Η απουσία πολιτικής μεγάλων επενδύσεων σε υποδομές τηλεπικοινωνιών, συγκοινωνιών, δικτύων ενέργειας, παιδείας και καινοτομίας που θα προετοιμάζουν μια βιώσιμη - πράσινη οικονομία, υπονομεύει την προοπτική μιας ισχυρής Ευρώπης. Μιας Ευρώπης που θα

μπορούσε να ανταγωνιστεί, επί ίσοις όροις, τις αναδυόμενες οικονομίες και τώρα, καταδικάζει τους νέους σε μακρόχρονη περιθωριοποίηση.

Η πορεία για εκδημοκρατισμό των δομών της ΕΕ έχει αντικατασταθεί από τη ντε φάκτο κυριαρχία των ισχυρότερων στην Ένωση.

Ο άβουλος τρόπος με τον οποίο αντιμετώπισε η ΕΕ την κρίση, έφερε την εσωστρέφεια της Ένωσης. Αποδόμησε τη διεθνή εικόνα και θέση του ιστορικού αυτού εγχειρήματος που λέγεται Ευρώπη. Δηλαδή, ενός μοναδικού προτύπου περιφερειακής διακυβέρνησης βασισμένου στις αξίες της ειρηνικής συνύπαρξης και επίλυσης διαφορών βάσει του διεθνούς δικαίου και όχι του δικαίου του ισχυρού, στις αξίες της ελευθερίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της κοινωνικής συνοχής μέσα από ρυθμιζόμενες ελεύθερες αγορές.

Η αδυναμία της Ευρώπης έχει παγκόσμιες συνέπειες, καθώς απομειώνεται η ισχύς και η εικόνα της επιτυχίας ενός μοντέλου περιφερειακής συνεργασίας, που θεωρήθηκε τόσο σημαντική για την ειρήνη και την πρόοδο σε περιφέρειες όπως της Ασίας, της Αφρικής και της Μεσογείου, αλλά και της Λατινικής Αμερικής και της Ευρασίας.

Καθόλου τυχαία δεν είναι η εικόνα αδυναμίας της ΕΕ να παίξει καθοριστικό ρόλο στις εξελίξεις στην ευρύτερη γειτονιά της, όπως της Αραβικής Άνοιξης, του Μεσανατολικού προβλήματος, στην Ουκρανία και στην Ευρασία. Κινδυνεύει να χάσει σημαντική δύναμη επιρροής για προοδευτικές εξελίξεις στη δικιά μας γειτονιά, των Βαλκανίων και της Μεσογείου.

Η Ευρώπη σήμερα, βρίσκεται σε σταυροδρόμι.

Είτε θα παλέψει ενωμένα για να ανατρέψει τις αρνητικές συνέπειες της κρίσης επ' ωφελεία των πολιτών, αλλάζοντας η ίδια, ακόμα και ηγούμενη της προσπάθειας για τον "εξανθρωπισμό" της παγκοσμιοποίησης, είτε θα καθίσταται, ολοένα και περισσότερο, εργαλείο των ορέξεων των ανεξέλεγκτων αγορών και των γεωπολιτικών παιχνιδιών.

Επιπροσθέτως, η κρίση αυτή κατέδειξε την ανάγκη οι προοδευτικές δυνάμεις στην Ευρώπη να ξαναβρούν το ιδεολογικό τους στίγμα. να αλλάξουν τους συσχετισμούς, προτάσσοντας τη βιώσιμη ανάπτυξη αντί της λιτότητας, προτάσσοντας τη ρύθμιση των διεθνών αγορών αντί της υποταγής σε έναν αθέμιτο ανταγωνισμό.

Η επικράτηση των προοδευτικών αξιών αποτελεί προϋπόθεση για μια πιο δίκαιη και δημοκρατική κοινωνία.

Τα σοσιαλιστικά, σοσιαλδημοκρατικά, δημοκρατικά, οικολογικά και εργατικά κινήματα, όπως δείχνει και η ιστορία της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, συνέβαλαν καθοριστικά στην κατάκτηση και θεμελίωση βασικών πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Βελτίωσαν τη θέση των εργαζομένων, δημιούργησαν το σύγχρονο κοινωνικό κράτος, διεύρυναν τη βάση της δημοκρατίας, ενίσχυσαν την ισότητα δυνατοτήτων, άλλαξαν καθοριστικά τη θέση των γυναικών, συνέβαλαν στην ένταξη των μεταναστών και, τέλος, επέβαλαν ένα νέο σύστημα αξιών.

Συνέβαλαν καθοριστικά, στην ιδέα και τη δημιουργία μιας Ενωμένης Ευρώπης. Όταν είχαν την πλειοψηφία, επέβαλαν μια σειρά από σημαντικές μεταρρυθμίσεις για μεγαλύτερη δικαιοσύνη και ανάπτυξη, με σεβασμό στην προστασία του περιβάλλοντος.

Συνέβαλαν στη διαμόρφωση μιας Ευρώπης, που πρωτοστάτησε στην εμπέδωση της ειρήνης μεταξύ λαών που υπέφεραν από εθνικές συγκρούσεις, στην κατοχύρωση της προστασίας των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων και στην αρχή της αλληλεγγύης, αναβαθμίζοντας τον ρόλο των περιφερειών και της αυτοδιοίκησης. Μιας Ευρώπης, που συνέβαλε στη μετατροπή αυταρχικών κρατών σε συστήματα δημοκρατικά.

Όμως, με την οικονομική κρίση και τη βοήθεια της συντηρητικής πλειοψηφίας της ΕΕ, έχει προωθηθεί η αποϊδεολογικοποίηση της πολιτικής.

Ο κίνδυνος περαιτέρω συρρίκνωσης των δυνάμεων του δημοκρατικού σοσιαλισμού, θέτει σε αμφισβήτηση τα πιο σημαντικά κεκτημένα.

Τα φαινόμενα αυτά είναι ορατά και στην Ελλάδα.

Οι πολίτες δικαιούνται να γνωρίζουν

Απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις, οι πολίτες και η πολιτική, οφείλουν να έχουν τον πρώτο λόγο.

Οι αγορές μπορεί και πρέπει να χαλιναγωγηθούν. Οι εκλεγμένες κυβερνήσεις να αποκτήσουν την πρωτοβουλία των κινήσεων και να θέσουν κανόνες και αρχές. Η ανισότητα μπορεί να περιοριστεί εάν δημιουργήσουμε θεσμούς διαφάνειας, ευνομίας και δικαιοσύνης, στη βάση πολιτικών βιώσιμης ανάπτυξης.

Οι συγκρούσεις σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης θα μπορούσαν να προληφθούν ή να επιλυθούν, εάν δοθεί προτεραιότητα στη δημοκρατία, στον δίκαιο καταμερισμό του πλούτου, στον σεβασμό της διαφορετικότητας, των ανθρώπινων δικαιωμάτων και στις αρχές του Διεθνούς Δικαίου για την οικοδόμηση της ειρήνης.

Μια προοδευτική, σοσιαλιστική, οικολογική Ευρώπη, μπορεί και πρέπει να παίξει καθοριστικό ρόλο στην προώθηση μιας κοινωνίας δικαίου και να αποτελέσει το ανάχωμα στην επέλαση της συντήρησης και στην εξάπλωση του λαϊκισμού.

Πιστεύουμε στον πρωταγωνιστικό ρόλο των πολιτών, στην οργανωμένη παρουσία των πολιτών με προτάσεις δημιουργικές που ενδυναμώνουν τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Αυτό το κίνημα προοδευτικών αξιών, αποτελεί την εγγύηση για την αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων της εποχής μας, όπως η κλιματική αλλαγή, η ανεργία, οι ανισότητες, η φτώχεια, η παράνομη μετανάστευση και οι περιφερειακές συγκρούσεις.

Τοποθετούμαστε με ξεκάθαρο ιδεολογικό στίγμα στο διεθνές και ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Μας εμπνέουν οι αρχές που ενώνουν το σύνολο των σοσιαλιστικών, σοσιαλδημοκρατικών, οικολογικών, εργατικών και δημοκρατικών κομμάτων.

Πιστεύουμε ότι και η διεθνής αλληλεγγύη και συνεργασία, αποτελούν προαπαιτούμενο για ριζικές αλλαγές στο παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα.

Για αυτό και πιστεύουμε στη συνεργασία των προοδευτικών δυνάμεων μέσα στο πλαίσιο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς.

Ελλάδα, ο αδύναμος κρίκος

Όταν η κρίση χτύπησε την Ευρώπη, η Ελλάδα ήταν ευάλωτη και εκτεθειμένη. Κυρίαρχο πρόβλημα που επηρέασε αρνητικά και τους εταίρους μας, τους οίκους αξιολόγησης και τις αγορές, ήταν η απώλεια αξιοπιστίας της χώρας μας λόγω της απάτης που έκανε η απερχόμενη τότε κυβέρνηση κρύβοντας την αλήθεια για το ύψος των πραγματικών ελλειμμάτων της ελληνικής οικονομίας.

Οι οίκοι αξιολόγησης - έχοντας όμως και τεράστιες ευθύνες για την παγκόσμια τραπεζική κρίση - αντέδρασαν με υπερβολική σκληρότητα στις προσπάθειες του Ελληνικού λαού και της δημοκρατικής κυβέρνησής του, να θέσει τη χώρα σε νέα πορεία.

Και αυτό, παρότι η νεοεκλεγείσα Ελληνική Κυβέρνηση, είχε λάβει ευρεία πολιτική πλειοψηφία με βάση ένα ριζοσπαστικό μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα. Πρόγραμμα που έγινε αμέσως έργο, έργο που οδήγησε την Ελλάδα στην πρώτη θέση σε ρυθμό μεταρρυθμίσεων μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ.

Η κρίση έδειξε ότι η Ελλάδα, η πατρίδα μας, ήταν ο πιο αδύναμος κρίκος, εκτεθειμένη και ευάλωτη.

Η ευθύνη πέφτει στις πλάτες των συντηρητικών κυβερνήσεων που εκτόξευσαν τα ελλείμματα, προχώρησαν σε ανεξέλεγκτο δανεισμό και διεύρυναν το πελατειακό κράτος, διαλύοντας την κρατική μηχανή. Κατά την περίοδο 2004-2009, διπλασιάστηκε το δημόσιο χρέος και η Ελλάδα βρέθηκε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

Όπως απέδειξε η ιστορία και τα παραδείγματα άλλων χωρών, η Ελληνική Κυβέρνηση του 2009, είχε μόνο οδυνηρές επιλογές χωρίς εναλλακτικές λύσεις.

Πάλεψε για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού στήριξης.

Την κρίση επέτειναν, τόσο η έλλειψη εθνικής συνεννόησης και συναίνεσης, όσο και η αρνητική στάση της δεξιάς και αριστερής αντιπολίτευσης.

Παρά ταύτα και με αίσθημα ευθύνης, η τότε κυβέρνηση έκανε τα πάντα για να αποτρέψει τη χρεοκοπία της χώρας.

Παράλληλα, δρομολόγησε την περίοδο 2009-2011 ένα χωρίς προηγούμενο κύμα πραγματικών προοδευτικών μεταρρυθμίσεων σε όλους τους τομείς, κάνοντας την αρχή για την εκ βάθρων

αλλαγή της χώρας. Αρχή, που αν είχε ξεκινήσει λίγα έστω χρόνια πριν το 2009, η Ελλάδα δεν θα χρειαζόταν ποτέ Μνημόνιο και Μηχανισμό Στήριξης.

Και όταν ο σοσιαλιστής Πρωθυπουργός θέλησε να ζητήσει τη γνώμη των πολιτών μέσω δημοψηφίσματος, υπέστη τις συνέπειες του ανελέητου πολέμου μιας συμμαχίας δυνάμεων που δεν επέτρεψαν να εκφραστούν οι πολίτες. Πολίτες που, άλλοι επικαλούνται, αλλά όμως, άλλοι σέβονται.

Η εξέλιξη αυτή, διευκόλυνε την ολιγωρία και την ακύρωση των μεταρρυθμίσεων, τη μείωση της λογοδοσίας, την επιστροφή της παλαιοκομματικής πελατειακής λογικής και την προώθηση μέτρων που παραπέμπουν περισσότερο σε λογιστικές ασκήσεις και καθόλου στην κοινή λογική.

Σε αυτές τις πρακτικές οφείλεται και η σημερινή εξάρτηση της πατρίδας από δανειστές και η επιτήρηση από εταίρους.

Το διακύβευμα

Ο Ελληνισμός έχει περάσει μεγάλες κρίσεις στις χιλιετίες της ιστορίας του. Ο τρόπος που τις διαχειρίστηκε έκρινε και τη φυσιογνωμία του Έθνους στα χρόνια που ακολούθησαν.

Σήμερα, βρισκόμαστε και πάλι μπροστά σε ένα νέο ιστορικό διακύβευμα.

Ποια θα είναι η φυσιογνωμία της Ελλάδας αύριο, μετά την κρίση;

Θα αντιμετωπίσουμε σοβαρά και ριζικά τα αίτια της κρίσης;

Θα έχουμε το θάρρος να εξαλείψουμε τις δομές που μας οδήγησαν στην εξάρτηση από δανειστές και εταίρους;

Τι όραμα έχουμε για την πατρίδα μας την επομένη της κρίσης;

Ουσιαστικές απαντήσεις μπορούμε να δώσουμε μόνο εάν απαντήσουμε στα διλήμματα που ανέδειξαν την κρίση.

Και να επιλέξουμε:

Ελευθερία ή φόβος;

Ανθρωπιά ή κυνισμός;

Δικαιώματα για όλους ή προνόμια για λίγους;

Συνύπαρξη ή ξενοφοβία;

Αλληλεγγύη ή ατομισμός;

Δημοκρατία ή πλουτοκρατία;

Διαφάνεια ή παρασκηνίο;

Αξιοκρατία ή πελατοκρατία;

Λογοδοσία ή ασυδοσία;

Δικαιώματα για όλους ή προνόμια για λίγους;

Δημιουργία ή παρασιτισμός;
Εξωστρέφεια ή εσωστρέφεια;
Ισχύς του δικαίου ή δίκαιο το ισχυρού;
Ανεκτικότητα ή μισαλλοδοξία;
Πολυσυλλεκτικότητα ή ξενοφοβία;
Συμμετοχή ή αδιαφορία;
Συλλογικότητα ή ιδιώτευση;
Συμμετοχή ή αποξένωση;
Χειραφέτηση ή χειραγώγηση;

Στη μάχη της συντήρησης κατά των αξιών της προόδου, είμαστε απέναντι σ' αυτούς που διψάνε απλώς για την εξουσία, είμαστε με εκείνους που παλεύουν για μία κοινωνία αξιών.

Ποιοι είμαστε

Η Δημοκρατία γεννήθηκε όταν οι Έλληνες πίστεψαν ότι μπορούν να πάρουν τη μοίρα τους στα χέρια τους.

Η Δημοκρατία απαιτεί να μπορεί ο πολίτης να αναλάβει νηφάλια και κριτικά το μερίδιο της δικής του ευθύνης στο πλαίσιο της ευνομούμενης Πολιτείας.

Να μπορεί μέσα από θεσμοθετημένες διαδικασίες να συμβάλλει ενεργά στη θέσπιση των νόμων.

Να μην αφήνει την τύχη του σε άλλους, σε τυράννους, μάγους, θεοκράτες ή σε οποιαδήποτε ομάδα ολίγων.

Αυτά, έχουν ως φυσική απόρροια την ανάγκη ο πολίτης να είναι ενήμερος, να εκπαιδεύεται, να σκέφτεται κριτικά, να αναζητά την αλήθεια, να βελτιώνεται μέσα από τον πολιτισμό, τον αθλητισμό και την επιστήμη. Όπως και την ανάγκη για συνεχή εξάσκηση μέσω συμμετοχής, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, για τη συλλογική επίλυση προβλημάτων με τη λήψη των ορθών αποφάσεων.

Και σήμερα, είναι αναγκαίο ο πολιτισμός της δημοκρατίας, της προσωπικής συμμετοχής, του διαλόγου, της κριτικής προσέγγισης, της ουσιαστικής αυτογνωσίας, να αναζωογονήσει την πολιτική στη χώρα μας.

Η κριτική ματιά και η δημιουργική ρήξη, είναι απαραίτητες σήμερα που οι Έλληνες και οι Ελληνίδες βιώνουν μια πρωτόγνωρη και πολυεπίπεδη κρίση.

Η κρίση αυτή έδειξε, ότι καμία χώρα δεν μπορεί πια να ευδοκιμήσει αγνοώντας τη διεθνή διάσταση.

Έδειξε ότι χρειαζόμαστε κόμματα και πολιτικούς εκπροσώπους με συνείδηση της ευθύνης τους και με γνώση του διεθνούς περιβάλλοντος.

Έδειξε επίσης ότι αποτελεί ιστορική πια ανάγκη - και μπορούμε και πρέπει, να κοιτάξουμε την Ελλάδα χωρίς φόβο, με αυτογνωσία, υπευθυνότητα αλλά και ισχυρή βούληση να αλλάξει ριζικά.

Η οριστική έξοδος από την κρίση, προϋποθέτει να κοιτάξουμε κατάματα την αλήθεια, αναγνωρίζοντας τα βαθιά, πραγματικά αίτια, που οδήγησαν την Ελλάδα στο χείλος μίας απόλυτης καταστροφής το 2009 και στην εθνικά αναγκαία, αλλά κοινωνικά οδυνηρή προσπάθεια αποφυγής της.

Η αλλαγή δομών είναι προϋπόθεση για να ξεπεραστεί η ίδια η κρίση.

Οι μεταρρυθμίσεις αποτελούν μέρος της λύσης.

Η οριστική έξοδος από την κρίση περνάει μέσα από την κατάργηση του “πελατειακού κράτους.”

Αυτό απαιτεί τη μεγαλύτερη δυνατή κινητοποίησή των δυνάμεων του Ελληνισμού για τη μετάβαση στη «Μεταπελατειακή Ελλάδα», με οδηγό το όραμα οικοδόμησης της Ελλάδας της Δικαιοσύνης και της Δημιουργίας.

Η εμπειρία πέντε ετών από το ξέσπασμα της κρίσης, που σοβούσε για δεκαετίες, οδηγεί σε ένα πολύ απλό συμπέρασμα:

Η Ελλάδα δεν πρόκειται να αποφύγει οριστικά τον κίνδυνο, δεν πρόκειται να υπερβεί την κρίση και να ανακάμψει οριστικά, δεν πρόκειται να μπορεί να αντιμετωπίσει τις μεγάλες προκλήσεις των αλλαγών που ζούμε ή επέρχονται αν δεν αλλάξει οριστικά, συθέμελα, στη βάση αρχών και αξιών για μία σύγχρονη λειτουργική δημοκρατία.

Ο τόπος μας, σήμερα, έχει απόλυτη ανάγκη ενός πολιτικού φορέα που θα εκφράζει καθαρά και θα υλοποιεί με αξιοπιστία και χωρίς συμβιβασμούς, στην πράξη, τη συλλογική μας δέσμευση, ενώνοντας τις δυνάμεις της προοδευτικής αλλαγής απέναντι στη δεξιά ή αριστερή συντήρηση και όσους ταυτίστηκαν μαζί της.

Έχουμε συγκεκριμένο ιδεολογικό υπόβαθρο.

Έχουμε συγκεκριμένες ιστορικές και ιδεολογικές καταβολές - δημοκρατικές, προοδευτικές, σοσιαλιστικές και εκφράζουμε τη δημιουργική συνέχεια των πολιτικών αξιών που ενέπνευσαν τα διδάγματα του Ρήγα, την παρακαταθήκη του Καποδίστρια, το έργο του Χαριλάου Τρικούπη, τη συγκρότηση της Δημοκρατικής Παράταξης από τον Ελευθέριο Βενιζέλο, τη συνεισφορά των Παπαναστασίου – Πλαστήρα, την Αντίσταση του Ελληνικού λαού ενάντια στον ναζισμό, τον Ανένδοτο του Γεωργίου Παπανδρέου, τον Αντιδικτατορικό Αγώνα και την ίδρυση του ΠΑΚ και του ΠΑΣΟΚ από τον Ανδρέα Παπανδρέου.

Είμαστε συνδεδεμένοι με τα διεθνή κινήματα ενάντια στον ρατσισμό, τον αντισημιτισμό και την ισλαμοφοβία. Τα κινήματα για την προστασία του περιβάλλοντος, τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα δικαιώματα των γυναικών, τα δικαιώματα των μεταναστών και των προσφύγων, τα νέα δικαιώματα, τα δικαιώματα των LGBT.

Πιστεύουμε και εμπιστευόμαστε τον ενημερωμένο πολίτη. Για μας, η αποκεντρωμένη, συμμετοχική, άμεση και διαβουλευτική δημοκρατία, αποτελούν θεμέλιο λίθο για μια κοινωνία δικαιοσύνης και ευημερίας.

Επιδιώκουμε να δημιουργήσουμε νέα πολιτική πλειοψηφία στη βάση συγκεκριμένων αξιών και αρχών.

Αρνούμαστε την επιτηδευμένη ασάφεια που, εν τέλει, κρύβει πραγματικές προθέσεις. Απαιτούνται πολιτικές ηγεσίες που ενημερώνουν υπεύθυνα τους πολίτες, βάσει αντικειμενικών στοιχείων και όχι ψηφοθηρικής παραπλάνησης που δημιουργεί αδιέξοδα και νέες περιπέτειες.

Χωρίς φόβο, δηλώνουμε ότι το Κίνημά μας ήταν και είναι Κίνημα για την προώθηση των αξιών που ενίσχυσαν και ενισχύουν τις δυνατότητες των πολιτών μας.

Αξιών που ενώνουν την κοινωνία και δημιουργούν προϋποθέσεις για ευρύτερες κοινωνικές συμμαχίες.

Θέλουμε να εκφράζουμε όλους τους πολίτες που εμπνέονται από τις αξίες και τις ζωντανές παραδόσεις του Ανθρωπισμού, του Διαφωτισμού, του Πολιτικού Φιλελευθερισμού, του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού και της Οικολογίας.

Για μας,

Οι αξίες του Ανθρωπισμού σημαίνουν την πίστη μας στην πρωταρχικότητα της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Άρα και σε θεσμούς που υπηρετούν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Αναδεικνύουν τη δέσμευσή μας για υπεράσπιση της ανθρώπινης ελευθερίας και την ενεργή απόρριψη κάθε μορφής διακρίσεων ή περιθωριοποίησης λόγω φύλου, καταγωγής, θρησκευτικών ή άλλων πεποιθήσεων και σεξουαλικού προσανατολισμού.

Οι αξίες του Διαφωτισμού σημαίνουν τη θεμελιώδη πεποίθησή μας για την ανάγκη υπεράσπισης του ορθολογισμού, απέναντι στη δεισιδαιμονία, τη δημαγωγία, τον φονταμενταλισμό, τον δογματισμό, τη συνωμοσιολογία και τον λαϊκισμό. Η συνεχής παιδεία και αυτομόρφωση αποτελούν θεμέλιο λίθο της κριτικής σκέψης, της καινοτομίας και πάντα προϋπόθεση της συμμετοχικής δημοκρατίας.

Οι αξίες της Δημοκρατίας και του Πολιτικού Φιλελευθερισμού σημαίνουν την πίστη μας στη θεμελιώδη αρχή της Ελευθερίας καθώς και στην ανάγκη λειτουργίας μιας πολιτείας και των θεσμών της που την προστατεύουν. Και μαζί με αυτή, πιστεύουμε στην αρχή μιας ανοιχτής κοινωνίας, με πλουραλισμό, πολιτικό πολιτισμό και σεβασμό της προσωπικότητας και των δικαιωμάτων των πολιτών. Οι αξίες αυτές απαιτούν και τη συμμετοχή κάθε σωστά ενημερωμένου πολίτη, επομένως και την ευθύνη του να συμβάλλει ενεργά στον συνεχή έλεγχο της εξουσίας.

Οι αξίες του Σοσιαλισμού σημαίνουν τη διαρκή και συνειδητή δέσμευση για κοινωνική δικαιοσύνη, για την οικοδόμηση της ισότητας και της αλληλεγγύης. Σημαίνουν την ανάληψη ευθύνης για δικαιοσύνη ανάμεσα στις κοινωνικές ομάδες, ανάμεσα στις γενιές, αλλά και για την προστασία του περιβάλλοντος. Σημαίνουν και τη διαρκή εγρήγορση απέναντι σε ποικίλες μορφές ανισότητας που στερούν θεμελιώδη δικαιώματα και δυνατότητες των πολιτών.

Οι αξίες της οικολογίας σημαίνουν την έμπνευσή μας από τους κανόνες του φυσικού περιβάλλοντος, όπως τον σεβασμό της οικοπολυμορφίας και αυτονομίας, της αποκεντρωμένης συμβίωσης, της ισοπολιτείας και αταξικότητας.

Ο πολιτικός μας λόγος είναι αξιόπιστος γιατί θεμελιώνεται πάνω σε απαρασάλευτες αρχές που πρεσβεύουμε με συνέπεια.

Φιλοδοξούμε να εκφράσουμε μια κοινωνική συμμαχία που είναι ταυτοχρόνως Συμμαχία Δικαιοσύνης και Δημιουργίας, βάσει των αξιών και των αρχών μας.

Πολιτική αποστολή μας, δέσμευση και υποχρέωσή μας είναι να σφυρηλατήσουμε τη συμμαχία αυτή και να την εκφράσουμε πολιτικά. Με ακριβοδίκαιη προστασία όσων έχουν ανάγκη. Με βιώσιμη και διάφανη υποστήριξη των δημιουργικών δυνάμεων για να αναδείξουν το ταλέντο τους, να εφαρμόσουν τις ιδέες τους και να απολαύσουν τους καρπούς των κόπων τους.

Και πάνω από όλα, να αναγνωρίσουμε ότι τα δικαιώματα συνεπάγονται υποχρεώσεις. Γι αυτό, δεν μπορεί ποτέ ξανά ο λογαριασμός να σταλεί στην επόμενη γενιά.

Η συμμαχία κοινωνικής δικαιοσύνης και δημιουργίας ενώνει πολιτικά όλους και όλες που αγωνίζονται να δουν τη χώρα να αλλάζει ριζικά προς το καλύτερο, που αγωνίζονται να εμπεδωθούν κανόνες διαφάνειας που να ισχύουν για όλους, χωρίς εξαιρέσεις.

Συγκροτούμε μέτωπο απέναντι στον παρασιτισμό της μεγάλης διαφθοράς των κερδοσκόπων, κρατικοδίαιτων προμηθευτών και φοροφυγάδων και του μικρού παρασιτισμού των άδικων προνομίων συντεχνιών, πελατειακών διευθετήσεων.

Συγκροτούμε μέτωπο απέναντι στην αντίληψη της δεξιάς και αριστερής συντήρησης. Στην αντίληψη, που αντιμετωπίζει το δημόσιο σαν πελατειακό λάφυρο και στρεβλώνει κάθε προσπάθεια αναμόρφωσης του παραγωγικού προτύπου της χώρας, που υπονομεύει τη δημοσιονομική σταθερότητα με τον διαρκή κίνδυνο εκτροχιασμού της οικονομίας.

Συγκροτούμε μέτωπο απέναντι στον νεοφιλελευθερισμό και κυρίως, απέναντι στις παλιές και νέες ανισότητες που αυτός παράγει.

Συγκροτούμε μέτωπο για την προστασία του περιβάλλοντος, που αποτελεί βασικό άξονα της προοδευτικής πολιτικής ατζέντας και καίρια διαφοροποίησή της από τις συντηρητικές πολιτικές. Σήμερα, οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής είναι πιο εμφανείς από ποτέ και

επηρεάζουν αρνητικά όχι μόνο το περιβάλλον, αλλά και την οικονομία, την κοινωνική ευημερία, την ποιότητα ζωής και την ίδια την υγεία των πολιτών.

Η οικονομική κρίση δεν μπορεί να αποτελεί πρόσχημα για οπισθοδρόμηση στο ζήτημα της περιβαλλοντικής προστασίας. Αντίθετα, μπορεί να αποτελέσει την αφορμή για ένα νέο, πρότυπο ενεργειακό και παραγωγικό μοντέλο, που θα σέβεται το περιβάλλον και ταυτόχρονα θα συμβάλλει στην ανάπτυξη της οικονομίας και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Γι' αυτούς τους λόγους, είναι αναγκαία μία Προοδευτική Πολιτική για το Περιβάλλον, την Κλιματική Αλλαγή και την Ενέργεια σε διεθνές, ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο.

Συγκροτούμε μέτωπο με όλους τους προοδευτικούς πολίτες. Όλους τους δημοκράτες και σοσιαλιστές για μια νέα αλλαγή.

Οι αρχές μας, οι αξίες μας, οι ιδέες μας, οι προοδευτικές αντιλήψεις μας, επιβάλλουν σαφή και διακριτή ιδεολογική και πολιτική στάση, δεν επιτρέπουν ετεροκαθορισμούς, ούτε και συμπεριφορές παρακολουθήματος έναντι ουδενός, πολύ περισσότερο της συντήρησης.

Η Πρότασή Μας: σχέδιο ελληνικό. Η επανάσταση του αυτονόητου

Η αλλαγή των δημογραφικών και οικονομικών συνθηκών άλλαξε σημαντικά την Ελληνική κοινωνία.

Η κρίση, η ύφεση, η λιτότητα, η ανεργία, η αύξηση των νεόπτωχων, η νέα μεταναστευτική ροή και η φυγή στο εξωτερικό ανθρώπων της εργασίας και του πνεύματος, η τάση επιστροφής από τα αστικά κέντρα στην περιφέρεια, η αύξηση του αριθμού των συνταξιούχων, η αλλαγή της σύνθεσης και του ρόλου της οικογένειας, η διάδοση των νέων τεχνολογιών και η ανάγκη ενσωμάτωσης και διαχείρισης των μεταναστών, επιβάλλει μια νέα οργάνωση της κοινωνίας που να αποτυπώνεται στον στρατηγικό σχεδιασμό και στις επιμέρους πολιτικές.

Ό,τι κι αν κερδίσουμε, για παράδειγμα, στη διαπραγμάτευση που όποια κυβέρνηση κάνει με τους εταίρους μας, όσο χρόνο και όσα χρήματα κι αν μας δώσουν οι εταίροι μας, όσο ευνοϊκή και αν γίνει η ευρωπαϊκή πραγματικότητα, πρώτηστη ευθύνη - δική μας ευθύνη - είναι να συνεχίσουμε να αλλάζουμε ριζικά τη χώρα μας.

Πόσο μάλλον, αν οι ευρωπαϊκές και παγκόσμιες συνθήκες γίνουν πιο δύσκολες. Γιατί, αυτή τη στιγμή, η Ευρωπαϊκή Ένωση σπαράσσεται από διαφωνίες. Κάνει ένα μετέωρο βήμα μεταξύ της μεγαλύτερης και αναγκαίας εμβάθυνσης, συνεργασίας, εποπτείας, αλλά και αλληλεγγύης και από την άλλη μεριά, ενός νέου εθνικισμού που αναπτύσσεται, και της αποδόμησης του Ευρώ και της ίδιας της Ευρώπης όπως την ξέρουμε.

Γι' αυτό οφείλουμε να κατανοήσουμε ότι οι μεγάλες θεσμικές αλλαγές αποτελούν προϋπόθεση εκ των ων ουκ άνευ, ώστε να γίνει η Ελλάδα ισχυρή. Να σταθεί στα δικά της πόδια - να σταθούμε στις δικές μας ελληνικές δυνάμεις.

Γιατί η εξάρτησή μας ξεκινά από τις δικές μας αδυναμίες, όχι έξωθεν.

Ξεκινά από μια οικονομία που βασίστηκε στον παρασιτισμό, όχι στην πραγματική παραγωγή, από μια παιδεία στραμμένη στην έτοιμη θέση στο Δημόσιο και όχι στην καλλιέργεια των δυνάμεών μας, από την πελατειακή πολιτική που στρέφει τον Έλληνα - τις δυνάμεις του Ελληνισμού - σ' έναν αέναο ανταγωνισμό για το κυνήγι του μικροσυμφέροντος, της εξουσίας σε βάρος του συνόλου, σε βάρος του κοινού και δημόσιου συμφέροντος, αντί της εδραίωσης βασικών αρχών και δικαιωμάτων για όλους.

Για αυτό προτείνουμε δικό μας σχέδιο.

Ένα σχέδιο Ελληνικό, πατριωτικό που κανείς δεν μας επιβάλλει. που επιλέγουμε εμείς, κτήμα του Έλληνα και της Ελληνίδας.

Ελληνικό σχέδιο για θεσμούς που λειτουργούν, με τον πολίτη συμμετοχο και τελικό κριτή.

Μόνο έτσι, οι πολίτες θα δουν βελτίωση στην καθημερινότητά τους. Μόνο έτσι οι πολίτες θα εμπιστευθούν το Σχέδιο και τους Θεσμούς, αποτινάσσοντας την ανασφάλεια και την αίσθηση ότι όλα γίνονται ερήμην τους.

Το σχέδιό μας βασίζεται σε ένα τρίπτυχο:

Προϋπόθεση πρώτη: Απελευθέρωση της δημοκρατίας μας, των πολιτειακών θεσμών μας, από τον πελατειακό και μοιραίο εναγκαλισμό από ισχυρά συμφέροντα και δουλείες. Οι αρχές της διαφάνειας, της αξιοκρατίας, της διαβούλευσης, της άμεσης συμμετοχικής δημοκρατίας, της αποκεντρωμένης και αποτελεσματικής διοίκησης, της κοινωνικής λογοδοσίας, του δημοκρατικού ελέγχου κάθε εξουσίας, της ισχύος του δικαίου, αποτελούν πυξίδα για την ενίσχυση και απελευθέρωση των δημοκρατικών μας θεσμών.

Προϋπόθεση δεύτερη: Ανθρωπιά και αλληλεγγύη απέναντι στη σκληρότητα των ανισοτήτων που διαρρηγνύουν την κοινωνική συνοχή ενώ περιθωριοποιούν ανέργους, φτωχούς, συνταξιούχους και αδύναμα στρώματα της κοινωνίας.

Απέναντι στην κυριαρχία των δημοσιονομικών δεικτών, προβάλλουμε και την καθοριστική σημασία των κοινωνικών δεικτών. Πυξίδα μας η κοινωνική δικαιοσύνη μέσα από ένα κράτος που δίκαια θα κατανέμει βάρη, που δίκαια θα διανέμει πλούτο, που δίκαια θα εξασφαλίζει το ελάχιστο αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, αποτελούν πυξίδα για να εξασφαλίσουμε σιγουριά και ασφάλεια για τον κάθε πολίτη.

Προϋπόθεση τρίτη: Ανάπτυξη βιώσιμη, που θα εδράζεται στην ανασυγκρότηση του παραγωγικού μας ιστού επενδύοντας στα δικά μας συγκριτικά πλεονεκτήματα. Πυξίδα μας οι νέες βιώσιμες τεχνολογίες, η εκπαίδευση που αναδεικνύει τη δημιουργική και κριτική σκέψη, που απελευθερώνει το ανθρώπινο δυναμικό και το θωρακίζει απέναντι στις παγκόσμιες τεχνολογικές και οικολογικές εξελίξεις. Θέλουμε την επιχειρηματικότητα, την επιχειρηματική πρωτοβουλία που εδράζεται σε παραγωγικές και όχι παρασιτικές βάσεις, αξιοποιώντας ό,τι

πολυτιμότερο έχει η χώρα μας. τον άνθρωπο, τον ελληνικό πολιτισμό και το μοναδικό ελληνικό περιβάλλον.

Προχωράμε στη δημιουργία του Κινήματος.

Συλλογικά μπορούμε να ανατρέψουμε ένα πολιτικό σύστημα που βασίζει την ύπαρξή του στον φόβο, στην αγανάκτηση ή την εξουσιολαγνεία, περιθωριοποιώντας τον πολίτη.

Εμείς δίνουμε φωνή στους πολίτες και στις ανάγκες τους, απευθύνοντας κάλεσμα συμμετοχής και αυτό-οργάνωσης σε ένα πραγματικό κίνημα προοδευτικών αξιών του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού, του Προοδευτικού Κέντρου, της Μεταρρυθμιστικής Αριστεράς και της Πολιτικής Οικολογίας, με όραμα την Ελλάδα της Δημιουργίας και της Δικαιοσύνης.

ΚΙΝΗΜΑ Δημοκρατών Σοσιαλιστών

- Γιατί η χώρα, προκειμένου να πορευθεί με ασφάλεια στο μέλλον, χρειάζεται αποφασιστικότητα. Χρειάζεται ηγεσία που βάζει πάνω απ' όλα την Ελλάδα, χωρίς να υπολογίζει προσωπικό ή πολιτικό κόστος.
- Γιατί είναι αναγκαία η κοινοβουλευτική εκπροσώπηση των δυνάμεων της προόδου. Όταν ξέσπασε η κρίση του 2009 ανέλαβαν τις ευθύνες τους με γενναιότητα και ξεκίνησαν τις μεγάλες αλλαγές που είχε ανάγκη η χώρα.
- Γιατί στη δημόσια ζωή της χώρας, είναι αναντικατάστατος ο πρωταγωνιστικός ρόλος των δημοκρατών σοσιαλιστών.
- Γιατί πρέπει να αποκτήσουμε φωνή και δύναμη όλοι εμείς οι χιλιάδες πολίτες που μοιραζόμαστε τις ίδιες αξίες που ως σήμερα αισθανόμαστε πολιτικά άστεγοι γιατί δεν μας εκφράζουν κόμματα ή κομματικές ηγεσίες. Πολίτες που θέλουμε να συνδιαμορφώσουμε, με τη φωνή μας, τη συμμετοχή και αυτο-οργάνωσή μας, το νέο κοινό πολιτικό μας σπίτι, το ΚΙΝΗΜΑ Δημοκρατών Σοσιαλιστών.
- Γιατί οφείλουμε να εργαστούμε με ένα Ελληνικό Σχέδιο ανάπτυξης και πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων. Σχέδιο που θα επιτρέψει στη χώρα να ανακτήσει την πολιτική και οικονομική της αυτοδυναμία.
- Γιατί έχουμε ευθύνη να συνεργαστούμε πέρα από τα σύνορά μας, με άλλες προοδευτικές δυνάμεις για μια νέα διάρθρωση του διεθνούς συστήματος διακυβέρνησης.
- Γιατί θέλουμε να αγωνιστούμε για την πρόοδο της ευρωπαϊκής ενοποίησης σύμφωνα με το όραμα των ιδρυτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με κύριο γνώμονα την οικοδόμηση μιας Ευρώπης των πολιτών, την αντιμετώπιση του δημοκρατικού ελλείμματος και την προώθηση μιας κουλτούρας αλληλεγγύης στο πλαίσιο της δημοσιονομικής υπευθυνότητας.

Κάλεσμα στις Ελληνίδες και στους Έλληνες

Η μακρά πορεία των δημοκρατικών, προοδευτικών, σοσιαλιστικών δυνάμεων του τόπου, είναι συνυφασμένη με τα μεγάλα σταυροδρόμια που συνάντησε ο σύγχρονος Ελληνισμός και αλληλένδετη με τα μεγάλα άλματα που έκανε εμπρός στις προκλήσεις που συνάντησε.

Οι Φιλελεύθεροι του Ελευθερίου Βενιζέλου, η Ένωση Κέντρου του Γεωργίου Παπανδρέου και το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα του Ανδρέα Παπανδρέου, απάντησαν στα κρίσιμα διλήμματα της εκάστοτε εποχής. Μετουσίωσαν σε πολιτική πρόταση τις μεγάλες κοινωνικές απαιτήσεις της εποχής τους. Εδραίωσαν έτσι τη δημοκρατία, τη λαϊκή κυριαρχία και τη συμμετοχή του Ελληνικού Λαού στην ευημερία της χώρας.

Σήμερα η χώρα βρίσκεται και πάλι σε ένα σταυροδρόμι. Η παράταξη των αρχών και αξιών που μας ένωσαν και μας ενώνουν βρίσκεται κι αυτή σε κρίση. Τα νέα διλήμματα και κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, δεν θα απαντηθούν με βολικές διευθετήσεις και συνδιαλλαγές. Χρειάζονται νέες πολιτικές προτάσεις, διαρκής σύγκρουση με το πελατειακό κατεστημένο, δημιουργική ρήξη με το κομματικό κατεστημένο. Έρθε η ώρα για το επόμενο βήμα.

Η κρίση μάτωσε την Ελλάδα και τους Έλληνες.

Είναι όμως και μια πρόκληση να μετατρέψουμε την κρίση σε ευκαιρία, για να οικοδομήσουμε τη χώρα σε γερά θεμέλια. Από αυτή την κρίση δεν θα βγούμε ένας - ένας. Απ' αυτή την κρίση θα βγούμε, μόνο αν βγούμε μαζί. Εφόσον δουλέψουμε όλοι μαζί με συγκεκριμένο σχέδιο.

Στη σκέψη κάθε Ελληνίδας και Έλληνα, εξακολουθεί να κυριαρχεί η αγωνία και ο φόβος για το ξεπέραςμα της πολυεπίπεδης κρίσης.

Μιας βαθιάς κρίσης που ανάγκασε σε θυσίες τον Ελληνισμό ώστε να αποφευχθεί το χειρότερο. Με την επίπονη προσπάθεια των Ελλήνων, κατάφερε η πατρίδα να αποτρέψει μια απόλυτη καταστροφή το 2009, τότε που βρεθήκαμε στο χείλος του γκρεμού, αντιμέτωποι με τη χρεοκοπία.

Είναι βαθιά η πεποίθησή μας ότι η Ελλάδα είχε κάθε δυνατότητα να αποφύγει την κρίση αυτή, αν δεν είχε προηγηθεί η πορεία προς το χάος την περίοδο 2004-2009, όπως και έχει όλες τις δυνατότητες να την ξεπεράσει.

Ως πατριώτες εμπνεόμαστε από τις δυνατότητες που έχει η Ελλάδα. Πιστεύουμε σ' αυτήν. Ως δημοκράτες ξέρουμε ότι ο κάθε πολίτης της χώρας μας κρύβει θησαυρούς δημιουργικών ικανοτήτων. Πιστεύουμε στον Ελληνισμό.

Αυτές είναι οι ιδεολογικές και πολιτικές αρχές και οι στόχοι του νέου πολιτικού μας φορέα, «ΚΙΝΗΜΑ Δημοκρατών Σοσιαλιστών».

Απευθυνόμαστε σήμερα στους Έλληνες πολίτες αναλαμβάνοντας τη δέσμευση να πραγματοποιήσουμε, σύντομα μετά τις εκλογές, το ανοικτό ιδρυτικό μας Συνέδριο.

Το Συνέδριο στο οποίο θα αποφασιστούν τα πάντα: από το οριστικό όνομα και το σύμβολο του Κινήματός μας έως την περαιτέρω επεξεργασία των πολιτικών μας θέσεων, των στρατηγικών μας επιλογών και συμμαχιών και την εκλογή οργάνων, ανοίγοντας τον δρόμο για την εκλογή ηγεσίας από τη βάση. Τα πάντα μέσα από συμμετοχικές διαδικασίες, σε μια λογική αυτοοργάνωσης και οριζόντιας κινητοποίησης

Όλα συμμετοχικά, όλα κινηματικά, όλα από τη βάση.

Η δέσμευση αυτή δεν αποτελεί συγκυριακή υπόσχεση.
Συνδέεται άρρηκτα με τη φιλοσοφία που μας διέπει.

Θέλουμε να γίνουμε η αλλαγή που πρεσβεύουμε.
Θέλουμε το Κίνημά μας να μην επαγγέλλεται απλά αλλά και να πράττει σύμφωνα με τις αρχές του.

Μας συνδέουν, μας ενώνουν κοινές αξίες.

Από όσους ενστερνίζονται το πλαίσιο αρχών αυτής της διακήρυξης, ζητούμε να συμμετάσχουν ενεργά, με τις απόψεις τους, την πολυμορφία των ιδεών και προτάσεών τους που θα συμβάλουν στη δυναμική ενός Κινήματος που συνεχώς θα ανανεώνεται σε ιδέες, σε προτάσεις, σε δομές, με στόχο πάντα το δημόσιο καλό, τη διασφάλιση ελευθεριών, δικαιωμάτων και δημιουργικών δυνατοτήτων για τη χώρα και τον πολίτη.

Όπως αξίζει σε ένα πραγματικό κίνημα Δημοκρατίας και Σοσιαλισμού.

Καλούμε τον Ελληνικό Λαό να πάρει μέρος στις ανοιχτές συμμετοχικές διαδικασίες των Δημοκρατών Σοσιαλιστών.

Να συνδιαμορφώσει τη φυσιογνωμία του νέου κεφαλαίου της παράταξης των διαχρονικών αξιών που μας ενώνουν.

Να αναδείξει πολιτικούς - φορείς νέων ιδεών, καινοτόμων πολιτικών που μαζί και με τους άλλους ενεργούς πολίτες θα πρωτοστατήσουν για τη μετάβαση στη "Μεταπελαταιακή Ελλάδα, την Ελλάδα της Δικαιοσύνης και της Δημιουργίας.

Σήμερα, 3 του Γενάρη 2015.

Πάμε!

Οι υπογράφωντες την ιδρυτική Διακήρυξη πρότειναν και ο Πρόεδρος απεδέχθη την ίδρυση του Κόμματος και την παρούσα Ιδρυτική Δήλωση και Διακήρυξη.